

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה, הוּוּ אֲזִלִּי מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד,
וְהָוָה רַבִּי יְהוּדָה רָכִיב, וְרַבִּי חִזְקִיָּה עַל רַגְלוֹי,
אֲדַהְכִי גַחַת רַבִּי יְהוּדָה, אָמַר מִפְּאֵן וְלַהֲלָאָה גַתְעַסְק
בְּאוּרֵייתָא, פְּמָה דְכְּתִיב, (דברים לב) הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ.

אָמַר לִיָּה אֱלוֹ הַיִּנְיָא תְּלַתָּא, יָאוּת הוּא דְחַד דְּחַד יִימָא,
וְתִרִין יְתִיבוּ לִיָּה. אָמַר לִיָּה, הַיִּי מְלִי
בְּבִרְכָאן. בְּגִין דְּאֲדַבֵּר חַד שְׂמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְתִרִין יְתִיבוּ לִיָּה. הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (דברים לב) פִּי שֵׁם
ה' אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ. פִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא, הָא
חַד דְּמִבְּרִיךְ, הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ, אֵלִין תִּרִין אַחֲרֵינִין.
אָבַל בְּאוּרֵייתָא אֶפִּילוּ תִרֵי יְתִיבֵי וַיְהִי רְבוּ וְתוֹקְפָא
דְּשַׁבְחָא דְאוּרֵייתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לשון הקודש

שאַחַד יאמר – וּשְׁנַיִם יְשִׁיבוּ לוֹ. אָמַר לוֹ,
הַדְּבָרִים הַלְלוּ שֶׁל הַפְּרָכּוֹת, מִשּׁוּם
שֶׁנֶּזְכָּר שֵׁם אֶחָד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּשְׁנַיִם יְשִׁיבוּ לוֹ. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב פִּי שֵׁם ה'
אֶקְרָא הָבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ. פִּי שֵׁם ה'
אֶקְרָא – זֶה אֶחָד שֶׁמִּבְּרִיךְ. הָבוּ גִדְל
לְאֱלֹהֵינוּ – אֱלוֹ שְׁנַיִם אַחֲרֵימֵי. אָבַל
בְּתוֹרָה, אֶפִּילוּ שְׁנַיִם יוֹשְׁבִים וְנוֹתְנִים
גִּדְל וְחֻק שֶׁל שַׁבַּח הַתּוֹרָה
לְקוּדְשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פְּקַד אֶת שָׂרָה. אָבַל פְּאֵן רַחֵל, שְׁלֵא
נִזְכְּרָה מִקְדָּם לְכֵן, לֹא נֵאמַר בְּהַ פְּקִידָה,
אֱלֹא זְכִירָה, וְהַכֵּל הוּא בְּזְכִירָה, בְּסוּד
שֶׁל הַמִּזְל.

רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי חִזְקִיָּה הָיוּ הוֹלְכִים
מִקְפּוֹטְקִיָּא לְלוּד, וְרַבִּי יְהוּדָה הָיָה רוֹכֵב,
וְרַבִּי חִזְקִיָּה עַל רַגְלוֹי. בִּינְתִים יָרַד רַבִּי
יְהוּדָה. אָמַר, מִפְּאֵן וְהַלָּאָה גַתְעַסְק
בְּתוֹרָה, בְּפִתּוּב (דברים לב) הָבוּ גִדְל
לְאֱלֹהֵינוּ.

אָמַר לוֹ, אֱלוֹ הַיִּנְיָא שְׁלֵשָׁה – יָפָה הוּא,

אָמַר לִיה רַבִּי חֲזַקְיָה, לְגַבֵּי בְרַכָּאן אַמַּאי תִּלְתַּת.
אָמַר לִיה, הָא אֹיְקָמוּהָ וְאַתְמָר, דְּכַתִּיב הָבוּ
 גִּדְלָא לְאַלְהֵינוּ. אָבַל רְזָא דְמַלְתָּה הָבָא, דְּהָא כָּל רְזִין
 דְּבְרַכָּאן הָכִי אִיהוּ, חַד לְבְרַכָּא וְתִרִין לְאַתְבָּא, בְּגִין
 דִּי־סִלַּק שְׁבַחָא דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְרְזָא דְתִלְתָּא. חַד
 מְבַרְךְ וְתִרִין (אֲמַרֵי אֲמִן) דְּאֹדְוֵי, וְדָא הוּא קִיּוּמָא
 דְּבְרַכָּאן, וּבְרְזָא עֲלָאָה כְּדָקָא יְאוּת, וּבְרְזָא דְתִלְתַּת
 כְּמָה דְּאֹיְקָמוּהָ.

עַד דְּהָווּ אֲזִילֵי, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, תְּנִינָן, אִית זְכִירָה
 לְטַב, וְאִית זְכִירָה לְבִישׁ, אִית פְּקִידָה לְטַב,
 וְאִית פְּקִידָה לְבִישׁ. אִית זְכִירָה לְטַב, כְּמָה דְּאֹיְקָמוּהָ,
 דְּכַתִּיב (ויקרא כו) וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רְאשׁוֹנִים וְגו'. (בראשית
 ח) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ. (שמות ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת
 בְּרִיתוֹ. וְאִית זְכִירָה לְבִישׁ, דְּכַתִּיב, (תהלים עח) וַיִּזְכֹּר כִּי

לשון הקודש

ובסוד של שלשה, כמו שבארנוהו.
בעודם הולכים, אמר רבי יהודה,
 שנינו, יש זכירה לטוב ויש זכירה לרע,
 יש פקידה לטוב ויש פקידה לרע. יש
 זכירה לטוב - כמו שבארנוהו, שכתוב
 (ויקרא כו) וזכרתי להם ברית ראשונים וכו',
 (בראשית ח) ויזכר אלהים את נח, (שמות ב)
 ויזכר אלהים את בריתו. ויש זכירה
 לרע - שכתוב (תהלים עח) ויזכר כי בשך

אמר לו רבי חזקיה, כלפי הברכות
 למה שלשה? אמר לו, הרי פרשוהו
 ונתבאר, שכתוב הוּבו גִּדְלָא לְאַלְהֵינוּ.
 אבל סוד הדבר פאן, שהרי כל הסודות
 של הברכות הוא פך - אחד לברך
 ושנים להשיב, כדי שיעלה השבח של
 הקדוש ברוך הוא בסוד של שלשה,
 אחד מברך ושנים ואמרים אמן שמודים,
 וזהו קיום הברכות, ובסוד עליון כראוי,

בְּשָׂר הַמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. פְּקִידָה לְטַב,
 וְדַבְּתִיב, (שמות ג) פֶּקֶד פְּקִדְתִּי אֲתֶכֶם. פְּקִידָה לְבִישׁ,
 וְדַבְּתִיב, (תהלים פט) וּפְקִדְתִּי בְּשֵׁבֶט פִּשְׁעֵם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם.
 וְכִלְהוּ רִזִּין עַל־אִין.

כָּל תַּיִי זְכִירָה וּפְקִידָה לְטַב, אֵלִין אֵינֹון דְּרִזִּין
 יְדִיעֹון. רָזָא דְּמַהִימְנוּתָא דְּכַר וְנוֹקְבָא רָזָא חֲדָא,
 זְכִירָה וּפְקִידָה, וְאֵלִין אֵינֹון לְטַב. זְכִירָה וּפְקִידָה
 לְבִישׁ, אֵלִין אֵינֹון רָזָא דְּסִטְרָא אַחְרָא, דְּקִימָא בְּרָזָא
 דְּאֵלֵהִים אַחְרִים, דְּכַר וְנוֹקְבָא כְּחֲדָא, זְכִירָה בְּהֵאִי,
 וּפְקִידָה בְּהֵאִי, וְאֵלִין אֵינֹון דְּקִימִין תְּדִיר לְבִישׁ.
 וְאֵלִין לְקַבִּיל אֵלִין. מַהֲכָא נְפָקִי כָּל רִזִּי דְּמַהִימְנוּתָא
 וְכָל קְדוּשִׁין עַל־אִין, בְּמַה דְּאוּקְמוּהָ. וּמַהֲכָא נְפָקִי כָּל
 זִינִין בִּישִׁין וְכָל מוֹתָא, וְכָל סִטְרִין וְזִינִין בִּישִׁין
 בְּעֵלְמָא וְאוּקְמוּהָ. וְדָא בְּהַפּוּכָא מִן דָּא.

לשון הקודש

הסוד של הצד האחר שעומד בסוד של
 אלהים אחרים. זכר ונקבה יחד, זכירה
 בזה ופקידה בזה, ואלו הם שתמיד
 עומדים לרע ואלו כנגד אלו. מכאן
 יוצאים כל סודות האמונה וכל
 הקדשות העליונות, כמו שבארנוה,
 ומכאן יוצאים כל המינים הרעים וכל
 מות וכל הצדדים והמינים הרעים
 בעולם, ובארנוה, וזה בהפוך מזה.

המה רוח הולך ולא ישוב. פקידה לטוב
 – שכתוב (שמות ג) פקד פקדתי אתכם.
 פקידה לרע – שכתוב (תהלים פט) ופקדתי
 בשבט פשעם ובנגעים עונם. וכלם
 סודות עליונים.

כל אלו – זכירה ופקידה – לטוב, אלו
 הן דרגות ידועות, סוד האמונה, זכר
 ונקבה, סוד אחד, זכירה ופקידה, אלו
 הם לטוב. זכירה ופקידה לרע אלו הם

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, הֵכִי הוּא וְדַאי, וּפָאָה אִיהוּ, מָאן דְּחוֹלְקִיה אֶתְקִיִּים בְּסִטְרָא טָבָא, וְלֹא יִרְכִין גְּרַמִּיה לְסִטְרָא אַחְרָא, וְיִשְׁתַּזְבֵּב מִנְהוֹן. אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, הֵכִי הוּא וְדַאי, וּפָאָה מָאן דִּיכִיל לְאַשְׁתַּזְבָּא מֵיָה מִתְהוּא סִטְרָא, וּפָאִין אֵינּוֹן צַדִּיקָא, דִּיכִלִּי לְאַשְׁתַּזְבָּא מֵיָהוּ, וְלֹאֲנַחַא קַרְבָּא בְּהוּא סִטְרָא.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה בְּמָה. פָּתַח וְאָמַר, (משלי כד) פִּי בְּתַחְבּוּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה וְגו'. מָאן מִלְחָמָה, דָּא מִלְחָמָה דְּהוּא סִטְרָא בִישָׂא, דְּאֶצְטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְאַנְחָא בֵּיה קַרְבָּא, וְלִשְׁלֹטָא עֲלוֹי וְלֹאֲשְׁתַּזְבָּא מֵיָה.

תָּא חַזִּי, דִּיעֵקֵב הֵכִי אֲשֶׁתִּדֵּל לְגַבִּי עֵשׂוֹ, בְּגִין הֵהוּא סִטְרָא דִּילִיה. לְאַתְחַפְּמָא עֲלוֹי וְלִמְיֹזֵל עִמִּיה בְּעֵקוּמוֹ בְּכָל מַה דְּאֶצְטְרִיךְ, בְּגִין לְשִׁלְטָא עֲלוֹי

לשון הקודש

(משלי כד) פִּי בְּתַחְבּוּלוֹת תַּעֲשֶׂה לָךְ מִלְחָמָה. מִי הַמְלַחֵמָה? זֶה הַמְלַחֵמָה שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד הַרְעֵ שְׂצָרִיךְ אָדָם לְהִלָּחֵם בּוֹ קָרֵב וְלִשְׁלֹט עָלָיו וְלִהְנַצֵּל מִמֶּנּוּ. **בֵּא** רָצָה שְׂעֵקֵב בְּךָ הַשְׁתַּדֵּל אֲצִל עֵשׂוֹ מִשׁוּם אוֹתוֹ הַצַּד שְׁלוֹ, לְהַתְחַבֵּם עָלָיו וְלִלְכֹת עִמּוֹ בְּעֵקְמוּמֵיּוֹת בְּכָל מַה שְׂצָרִיךְ כְּדֵי לִשְׁלֹט עָלָיו בְּרֹאשׁ וּבִסּוּף,

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, בְּךָ זֶה וְדַאי. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁחָלְקוּ מִתְקִיִּים בְּצַד הַטּוֹב וְלֹא יִרְכִין עִצְמוֹ לְצַד אַחֵר וְיִנְצֵל מֵהֶם. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, בְּךָ זֶה וְדַאי, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיִכּוֹל לְהִנְצֵל מִמֶּנּוּ מִהַצַּד הַהוּא, וְאֲשֶׁרִיֵּהֶם הַצַּדִּיקִים שְׂיִכּוֹלִים לְהִנְצֵל מֵהֶם וְלִהְלָחֵם קָרֵב עִם אוֹתוֹ הַצַּד. **אָמַר** רַבִּי חֲזַקְיָה, בְּמָה? פָּתַח וְאָמַר,

בְּרִישָׁא וְסוּפָא, וְכִלְא כְדָקָא יְאוּת. וְרִישָׁא וְסוּפָא
 כְּתָדָא דָּא כְּגוּוּנָא דָּא, כְּמָה דְכְתִיב, (בראשית כה) בְּכַרְתִּי,
 וּלְבַתְרָא בְּרַכְתִּי, שִׁירוּתָא וְסוּפָא כְּתָדָא, דָּא כְּגוּוּנָא
 דָּא. בְּגִין לְשִׁלְטָאָה עֲלוּי בְּאוּרַח מִיִּשְׂרָא כְדָקָא חָזִי
 לֵיהּ. וּבְגִין כְּךָ זַכָּאָה אֵיהוּ מָאן דְּאֶשְׁתְּוִיב מְעִיְהוּ,
 וְיָכִיל לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ.

תָּא חָזִי, זְכִירָה וּפְקִידָה לְטַב אֵינוּן כְּתָדָא בְּרִזָּא
 דְּמֵהִימְנוּתָא, וְזַכָּאָה אֵיהוּ מָאן דְּאֶשְׁתַּדֵּל בְּתַר
 מֵהִימְנוּתָא, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (הושע יא) אַחְרֵי ה' יִלְכוּ
 כְּאַרְיֵה יִשָּׁאֵנּוּ וְגו'. אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה חָכִי הוּא וְדָאִי.

וְתָא חָזִי, בַּר נֶשׁ כַּד צִלִּי צְלוּתִיה, לָא יִימָא עֲלֵיהּ
 זְכִרְנִי וּפְקִדְנִי. בְּגִין דְּאֵיפָא זְכִירָה וּפְקִידָה
 לְטַב, וְזְכִירָה וּפְקִידָה (דף קס ע"ב) לְבִישׁ, וְזַמְיִין לְנִטְלָא
 מְלָה מִן פּוּמָא, וְאַתְיִין לְאַדְכָּרָא חוּבּוּי דְּבַר נֶשׁ

לשון הקודש

שְׁמֵשְׁתַּדֵּל אַחַר הָאֲמוּנָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (הושע יא) אַחְרֵי ה' יִלְכוּ כְּאַרְיֵה יִשָּׁאֵנּוּ וְגו'.
 אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, כְּךָ הוּא וְדָאִי.

וּבֵּא וּרְאֵה, כְּשֶׁאָדָם מֵתַפְלֵל תַּפְלָתוֹ,
 אַל יֹאמַר עֲלֵיהּ זְכִירְנִי וּפְקִדְנִי, מִשּׁוּם
 שֵׁישׁ זְכִירָה וּפְקִידָה לְטוֹב, וְזְכִירָה
 וּפְקִידָה לְרַע, וְעֵתִידִים לְטַל אֶת הַדְּבֹר
 מִפּוּי, וּבָאִים לְהַזְכִּיר חֲטָאֵי הָאָדָם

וְהַכֵּל כְּרֵאוּי, וְהֵרָאֵשׁ וְהַסּוּף יַחַד זֶה כְּמוֹ
 זֶה, כְּכַתוּב בְּכַרְתִּי, וְאַחַר כְּךָ בְּרַכְתִּי.
 הֵרָאֵשִׁית וְהַסּוּף יַחַד זֶה כְּמוֹ זֶה, כְּדִי
 לְשַׁלֵּט עֲלוּי בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאָה כְּרֵאוּי לוֹ,
 וּמִשּׁוּם כְּךָ צְדִיק הוּא מִי שְׁנַעַל מֵהֶם
 וְיָכֹול לְשַׁלֵּט עֲלֵיהֶם.

כֵּאֵל רְאֵה, זְכִירָה וּפְקִידָה לְטוֹב הֵם
 כְּאַחַד בְּסוּד הָאֲמוּנָה, וְאַשְׁרֵי הוּא מִי

וְלַעֲנָשָׂא לִיהּ. כִּי אֵי אִיהוּ זַכָּאָה שְׁלִים, דְּכִד בְּדָקִי
חֻבּוּי, תְּהִיא זְכִירָה וּפְקִידָה לְבִישׁ לָא יִשְׁכַּחֲוֹן לִזְוִן,
כַּגֹּן עֲזָרָא דְאָמַר (נחמיה יג) זְכָרָה לִי אֱלֹהֵי לְטוֹבָה.

דְּהָא בְּכָל אַתְר, דְּבַר נָשׁ צִלִי צְלוּתִיהּ, יִכְלִיל
גְּרָמִיָּה בֵּין סְנִיאִין בְּכָלְלָא דְסְנִיאִין. וְתָא תָּוִי
שׁוֹנְמִית, כִּד אָמַר לָהּ אֱלִישָׁע, (מלכים ב ד) הֵיִשׁ לְדַבֵּר
לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ אֶל שַׂר הַצָּבָא. הֵיִשׁ לְדַבֵּר לָךְ
אֶל הַמֶּלֶךְ, הֵהוּא יוֹמָא, יוֹם טוֹב דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָזֵה,
וְהֵהוּא יוֹמָא דְמַלְכוּתָא דְרְקִיעָא שְׁלֵטָא לְמִידִן עַלמָא,
וְקַדְשָׁא בְרִידָא הוּא אֶקְרִי מֶלֶךְ הַמַּשְׁפָּט בְּהֵהוּא זְמַנָּא.
וּבְגִין כִּד אָמַר לָהּ, הֵיִשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ.

מָה כְּתוּב, (מלכים ב ד) וְתֹאמַר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יוֹשֶׁבֶת.
מָא קְאָמְרָה. לָא בְּעִינָא, לְמַתְוִי רְשִׁימָאָה

לשון הקודש

אֶל שַׂר הַצָּבָא, הֵיִשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל
הַמֶּלֶךְ - אוֹתוּ הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם טוֹב שֶׁל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאוֹתוּ הַיּוֹם שֶׁשׁוֹלֶטֶת
מַלְכוּת הַרְקִיעַ לְדוֹן אֶת הָעוֹלָם,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְרָא הַמֶּלֶךְ הַמַּשְׁפָּט
בְּאוֹתוּ הַזְּמַן, וּמִשׁוּם כִּד אָמַר לָהּ הֵיִשׁ
לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ.

מָה כְּתוּב? וְתֹאמַר בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי
יֹשֶׁבֶת. מָה אָמְרָה? לָא רוּעָה לְהִיּוֹת
רְשׁוּמָה לְמַעְלָה, אֶלָּא לְהַכְנִים אֶת

וְלַהֲעֲנִישׁוּ. פְּרָט אִם הוּא צְדִיק שְׁלֵם,
שְׂכַאֲשֶׁר בּוֹדְקִים אֶת חַטָּאִין, אוֹתָהּ
זְכִירָה וּפְקִידָה לְרַע לָא יִמְצְאוּ אוֹתָם,
כַּמּוֹ עֲזָרָא שְׂאָמַר זְכָרָה לִי אֱלֹהֵי
לְטוֹבָה.

שְׂחִנְהָ בְּכָל מְקוֹם שְׂאָדָם מִתְפַּלֵּל
תְּפִלָּתוֹ, יִכְלִל אֶת עַצְמוֹ בֵּין רַבִּים,
בְּכָל־שָׁל הַרְבִּים. וּבֵא וּרְאָה,
הַשׁוֹנְמִית, כַּאֲשֶׁר אָמַר לָהּ אֱלִישָׁע
(מלכים-ב ד) הֵיִשׁ לְדַבֵּר לָךְ אֶל הַמֶּלֶךְ אוֹ

לְעֵילָא, אָלָא לְאַעְלָאָה רִישָׁאֵי בֵּין סְגִיָּאִין, וְלֹא
 לְאַפְקָא מִכְּלָלָא דְלַחֲוֹן. וְכֹךְ בָּעֵי לִיָּה לְבַר נָשׁ,
 לְאַתְּכְלָלָא בְּכְלָלָא דְסְגִיָּאִין וְלֹא לְאַתְיִיחְדָּא בְּלַחֲוֹדוֹ,
 בְּגִין דְּלֹא יִשְׁגָּחוֹן עָלֵיהּ, לְאַדְכָּרָא חֻבּוֹי כְּדָקְאֲמָרֵן.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר (אייוב לח) הִנְגְּלוּ לָךְ שְׁעָרֵי מְוֵת
 וְשְׁעָרֵי צְלָמוֹת תְּרַאָה. הֵאֵי קָרָא, קְדָשָׁא בְּרִיד
 הוּא אָמַר לִיָּה לְאִיּוֹב, כִּד חָמָא דְאִיּוֹב דְּחִיק גְּרַמִּיָּה
 עַל דִּינּוֹי דְּקְדָשָׁא בְּרִיד הוּא.

תָּא חָזִי, אִיּוֹב אָמַר (אייוב יג) הֵן יִקְטְלֵנִי לוֹ אֵיחַל,
 כְּתִיב לֹא בְּאֵלֶיךָ וְקָרִי לוֹ בּוֹא"ו, וְכֹלָא אִיהוּ.
 אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיד הוּא, וְכִי אָנָּא קְטִיל בְּגִי נָשָׂא,
 הִנְגְּלוּ לָךְ שְׁעָרֵי מְוֵת וְשְׁעָרֵי צְלָמוֹת תְּרַאָה, כְּמָה
 תְּרַעִין אֵינּוֹן פְּתִיחֵן בְּהַהוּא סְטָרָא. וּמִזְתָּא שְׁלֹטָא
 עָלֵיהּוּ, וְכֹלְהוּ סְתִימִין מִבְּגִי נָשָׂא, (ס"א וְלֹא יִכְלִין לְאַסְתְּמָרָא

לשון הקודש

דין הקדוש ברוד הווא.

בַּא רַאָה, אִיּוֹב אָמַר הֵן יִקְטְלֵנִי לוֹ
 אֵיחַל. כְּתִיב לֹא בְּאֵלֶיךָ, וְקוֹרְאִים לוֹ
 בּוֹא"ו, וְהַכֵּל הוּא. אָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְכִי אָנִי הוֹרֵג בְּגִי אָדָם?! הִנְגְּלוּ לָךְ
 שְׁעָרֵי מְוֵת וְשְׁעָרֵי צְלָמוֹת תְּרַאָה?! כְּמָה
 שְׁעָרִים פְּתוּחִים בְּאוֹתוֹ הַצַּד, וְהַמְּוֵת
 שׁוֹלֵט עָלֵיהֶם, וְכֹלָם סְתוּמִים מִבְּגִי
 אָדָם, וְלֹא יִכְלִים לְהַשְׁמַר מִהֶם מִשּׁוּם שְׂחָם

רֵאשֵׁי בֵּין רַבִּים, וְלֹא לְצִאָת מִהַכְּלָל
 שְׁלָהֶם. וְכֹךְ צָרִיךְ לְאָדָם לְהַכְּלִל בְּכְלָל
 שְׁל רַבִּים וְלֹא לְהַתְיַחֵד לְבִדּוֹ, כְּדִי שְׁלֹא
 יִשְׁגָּחוֹן עָלָיו לְהַזְכִּיר חֲטָאִיו, כְּמוֹ
 שְׁאֲמָרֵנוּ.

פְּתַח רַבִּי יְהוּדָה וְאָמַר, (אייוב לח) הִנְגְּלוּ
 לָךְ שְׁעָרֵי מְוֵת וְשְׁעָרֵי צְלָמוֹת תְּרַאָה.
 הַפְּסוּק הַזֶּה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְאִיּוֹב כְּשֶׁרַאָה שְׂאִיּוֹב דוֹחֵק עַצְמוֹ עַל